

Bf. 150 - R. Fot. Illustratører

ET EVENTYR i ROSENborg HAVE.

eller

Sommeren 1885

190217449

1909-10, № 359. 4te Oplag. KØBENHAVN

Brahminernes Indtog.

Minuetto.

Boecherini.

M. 1.

KOR. 1. Se, her kommer vi, vi vise mænd, Brahminer-ne, vider i det
2. skrig og Sørgeklokkers Klemten holdt ledet os af

1. gla-de Ko-benhavn gier, „Hvi-sen-ne.“ Hver en Fyr, der sjok-ker ned til
2. Byg-gen ned, men dog vi Skæmten holdt gaa-en-do til no-né kla-ge-

1. os vi blokkerrædsomt a' paa Guillo-tiner-ne. 2. Under Janmer-
2. de til Cro-me, saa for-lod vi „Nummer femten stolt“ 3. Nu ska' De s'gn

mo - re dem her hos Brah - mi - ner - ne, den skal bli - ve
 sto - re stem her blantt Bo - i - ner - ne; men vor
 skumle Fierden skju - leu una for Verden, der er da'n - le
 no - gen bag Gar - di - mer - ne? f

„Man hvisker!“

Allegro moderato.

Mjällöcker.

HYLESTED.

Nr. 2.

f

1. Man

1. plej ed her i Lan-det at ta - le feit, blandt an-det, men
 2. En-beds-per-so - na-le er al - le Mand toy - a - le, de
 3. kat - de vor Fi-nan-tilov en Pudel er mod Lands Lov; nane
 4. blandt de li - be - ra - le en Keh-mand holdt en Ta - le om:

1. saa kom der Mi - nistre, som sky-de Ryg og guis-tre saa
 2. re-uer ej Por - trester, for ger de det, saa se' der! Mod
 3. man mod den be - gaar sig af Berg man Ne - ser faar sig. Og
 4. no'et, man ik - ke hav-ner, og strakeman Fy - ren stæv - ner. Saan

mf

1. snart en kraf-tig Lun-ge ej hol-der Tand for Tun-ge. Saa
 2. Ti-dens Aan-de dundrer, vort Landsting de be-un-drer, og
 3. Thomsen pas sin Mund fik, men Ha-ge Ne-sen und-gik, for
 4. redsomt man ham skremmed, at nu han gaar i Hjem-met blandt

1. len-ge de saa hidsk'er, vi hvi-sk'er! vi hvi-sk'er!
 2. lukker dybt og smi-sk'er, men de hvi-sk'er! Gut, hvor de hvi-sk'er!
 3. mens han E-strup pi-sk'er, han hvi-sk'er, han hvi-sk'er!
 4. Sukker og blandt Svelsk'er og hvi-sk'er, og hvi-sk'er!

Læd. *

1. 2. 3. || 4.

2. Vort
3. At
4. I -

Slagtermadammens Jeremiade.

Gammel Soldatervise.

Andantino.

MADAM LUNGE.

M. 3.

1. Paa

1. Gam - mel - tory vi ha - de det golt kom Da'en var
 2. kum - de ik - ke for' et, at saa - den vi fik
 3. Ked ham ej be - ha - ged, den gam - le Bor - ger -
 4. kan De gel - te Grun - den, hvor - for vi blev for -
 5. sid - der jeg i „Ma - ven," og min er golt ved

Steg. Vi var saa
 Steg. Vi kom fra
 Steg. Han hørte os
 Steg? Men havde
 Steg! Men jeg er

1. gla - de, men da vi Or - dre fik, her - ut vi
 2. Tor' - et skønt ej vi gjor - de Sjov, i - mens Borg-
 3. ja - ged, og hver Ma - dam - me hødt; flyr je - res
 4. fun - den i Kæbleuen Dy - na - mit, og frig - tel'
 5. gna - ven, det mo - rer ik - ke nrig, at se at

1. tri - ste gik al Kæ - dets Gang! Vi var saa
 2. me - ster sov sin Mid - dags - lurt! Vi kom fra
 3. Læn - me - kæd i „Ma - ven“ hen! Han hører os
 4. al det Skidt sku' Kæ - det „sprengt“! Men hav - de
 5. „Nik - ke - laj“, han staar paa Vagt. Men jeg er

1. Gang! 2. Vi
 2. lurt! 3. Vor
 3. hen! 4. Men
 4. „sprengt“! 5. Nu
 5. Vagt.

1. 2. 3. 4. Vers.	5. Vers.
-------------------	----------

Brendanstaltens Pris.

„Wo Holz gehauen wird“ u.s.w.

Andantino.

BRONDSTED.

Nº 4.

ff

1. Hver

1. Morgen tidlig Klokkens fem, saa min man op af Køj-en; i
 2. Kreftet hor i Brønden her, som virker sterkt i Læv-dom; dens
 3. Havens gamle grunde Træ'r, hvor de dog Skoven lig - net; det
 4. pas dog paal man ogsaa faa for meget af en Ting kan, og

1. Forstning'en saa er den stene, men smart sig ion - ner Mej-en. Er
 2. Vand er meget me - re verd, end „Livaens Vand“ fra Brøndum! Er
 3. Il - lu-de, der svær, at her man, Vand faar paa Ma - skine! - Har
 4. Det just ej til - raad - des maa, at drik - ke Ha - vens - Springvand! Hold

1. man for vand-skabt bløn af Felt, for vand-for, el-ler an-det,— gaa
 2. selv det kom-men - akt-ke-vildt med de-res lille Ma - ve, det
 3. gam-le Carlsbergs Høj - re = Øl spo - le - retdin For-nej-el-e, drik
 4. dem til Brend-den, dér er rart, men bliv blot fra Bas-sin'- et: dér

1. ba-re Brendtlidt ef-ter lidt, saa bli'er man vant til Van - del! Gaa
 2. Vandgår at - ter Ap-pe-tit, det Vand fra Kongens Ha - ve; det
 3. gam-le Carls - had og fel- en splinter ny For-nej-el - sel Drik
 4. er det e - o Ip-sen klart, éns Liv bli'r ej for - len - get! Dér

1. ba-re Brendtlidt ef-ter lidt, saa bli'er man vant til Van - del!
 2. Vandgår at - ter Ap-pe-tit, det Vand fra Kongens Ha - vel
 3. gam-le Carls - had og fel- en splinter ny For-nej-el - sel
 4. er det e - o Ip-sen klart, éns Liv bli'r ej for - len - get!

3. Der
3. Se
4. Men

København rundt.

„You little darling!“

Allegretto.

HYLESTED:

Nº 5.

f

1. Fra

Fine. 2. Vi

3. Saa

1. Tun'len i Te - u - te - ret med Pa - no - Ra - ma - skri' ved
 2. var jo nok lidt slæj - e, men fog at - ter dri - stig fat, kom
 3. ud i - gen paa Ve - ster - bro, til Bal - ma - bill' er - ne, flot

4. Sid'en af Hl Kra - te - ref foer rent af La - va vi, Fra
 5. ned for - bi Ernst Boj - e - sen, fik Ø1 i „Dag og Nat“ Langs
 6. saa der sol i „Fla - ga - ro“ med Schweitzer's Pil - ler - ne. Vi

1. Cir, kus leb vi al - le Mund, men Haunse ej gør li - ge,dant-i
 2. Be - ster - ne af Kristjansborg vi flyg til Kon - gens ny - e Torg, vi
 3. blev smidt ud og var le - vert, tankblot for - di vi to - en funket,-ved

M. M. I

poco rit.

1. Ti - vo - ti vi rend - te gal op - ad en stor Spi - ral!
2. Ind til Sjat og E - lan gik, en „Pisk“ i Te - vand fik!
3. Ba - nen stil - led vi vort Ur og ma - se - de en Murl!

a tempo

1. Rask vi stor - med al - le Ha - ven rundt; i Ja - kobs' ny - e
2. Sa - med vo - re fy - bly - te Læd - di - ker vi ved - de for -
3. Sa - til Son - der - mar - ken vel - ted vi gen - nem Ør - sted -

1. Ital - le fik vi ondt. Fra Pa - non - ti - kon ind
2. gyld - te Ræd - di - ker“ drak os et Par Snap - se,
3. yar - ken sel - ted vi, vi var rent fra Snev - sen,

1. un - der,,Pa - ra - plyn“ saa vi skar en Bundten om i gen - nem By'n!
2. men vi stak for dybt - Ru - sen soy i ud saa i en rus - sis - krypt.
3. trim - led næ - sten om, da vi end - lig her til Kongens Ha - ve kom!

Hvad har Daudi gjort?

Fr. Jergensen.

SVANSANGERINDEN.
a tempo

Andante.

rit.

I Barn-Johensens

Nº 6.

Da - ge, ja, ha - re i Fjor, for-gyld - te man Sang-fuglens
 Bur, da keh - let der blev for hvert syn - gen - de
 Noer, men nu er For-nøj - el - sen sur! Det

1. gaar ned ad Bak - ko. Man si - ger først,,Bli - pas,, Bak - ken“ den
 2. fer - dig og kly vi os va - ri - e - té, tor kun syn - ge
 3. i „Ki - ste - kli - der“ gaar from - me omkring som Non - ner i

M. M. 1

1. Frem - tid er sorti
 2. San - ge i Moll.
 3. Have - loch og Sirtay,

For - lisen - ger vor Kjo - le, for -
 Og paa vo - re Sæ - der man
 og man ik - ke ten - ke paa

1. kor - ter vort Liv, ak, sig hvad har dog de gjort? Tys pas
 2. sto - ler ej mer: vi maa ej „sid - de op-pe“ til tolv! Men pas
 3. vers - li - ge Ting, ja knapt nok paa Rant - zaus' Vers! Men pas

Tempo di Polka.

1. paal pasdog ba-re paal inge-har da set mi - ne Paase-lan-ker?
 2. paal ja, pas ba-re paal det-te hersens her-skal nok bli - ve bes-ser! } Tys, pas
 3. paal ja, pas ba-re paal tror i „Natio-nal“ Dyden er den ret - te?

1. in-ge-har da set min sto-re Taa?
 2. paal, pas I ba-re paal { Dyds = Dra - go-men-ne skal vi slaaf! } Ve' De
 3. Fol - ke = Tri - bu - ner - ne "skal be-staan!"

1. hyo...for skal vi te' skik - ke-ligt i - mod de Da - da, der
 2. hva? Kan i "gylden_lund" op - tre' u - den Skor - ter en Pro -
 3. Saa dog en Gang fast, hvor dan de Ku - plet - ter de ku'

1. van_ker? 1. ka' vi ik - ke ha'l maa vi be? om
 2. fes - sor, 2. Naa da - dat er der in - gen Grund til at vi maa
 3. plet_te? 3. Hvomfor dog saa hast "læ - ge" vo - res

1. 2. *riff* 3.

1. Fut og om Tra - la - la - ! 2. Bla -
 2. syn - ge i Slaah-rock kun - - ! 3. Vi - 3. Ben - tej os til

Andante.

Last! Nej, ia' vier.... Syn - de - rin - de gaa til Klo - ste - reis

Fest, og spreg ej hvad dog de har gjort? *ff*

M.M.1

Krapp-Duen.

15

Millöcker.

Tempo di Marche.

M. 7.

1. Se her et pragtigt Syn: her har de én fra Fyn, én
 2. Vi hurtig fik os skyndt at samle ind hitt Mynd, saa
 3. Naar Bahason og Hr. Rava be-fiester Katten-havn, og

1. af de ræske smaa, som dri-stigter gaa paal E-
 2. Bud af sted til Krapp: gher send os i en Snup Ka-
 3. naer vi saa faar Kri, vort ræske Kom-pag-ni da

1. strup er Mand for os, for vi vil gær-ne slaas og da
 2. no-mer, for-ste Sort, men lad det gaa lidt fort! Eer
 3. hen-ter blot fra Fyn, vi kommeber som et Lyn, hvert

M.M.I

1. Berg be - gra - ve - de hyd E - strup la - ve - de, og
 2. vi fik Stro - be - staals vi slog os ej til Taals. Men
 3. Mand-folk gier vi Fur, saa bli'r det Kvindens Tur! Og

1. Vold'n gik ne - den om og in - gen ny der kom, vi
 2. Mod i Bar - me - ne, og un - der Arme - ne en
 3. hvis de Ven -stre - mænd ger Mudder el - ler Spænd, ker

1. os be - slut - ted flot end-skendt Be - krut - ter blot, ge -
 2. vael - dig stor Ka - non, vi gik i Pro - ces - sjon til
 3. straks Ma - tro - ne op med Ka - no - mer - ne Saa

1. svimdt at Mo - de gie som Kvin - de = Ar - till -
 2. E - strup op og sa'es „Dem mas du gser - ne
 3. Nu - hel - gar - de flot vi var - ner Kon - gens

L'istesso tempo.

17

1. ri. Er Ejend'en end e - norm, vi tær ham dog med Storm,
2. la'e! Stol pun at Ejen - der - ne ej staas for Kvinder - ne,
3. Slot. Hjemstaar for Pier med Fut og saa en Ka - non med Krudt,
1.2.3. til Pier med Bat - te rier de straks sig o - ver - gler.

1. Er Ejend'en end e - norm, vi tær ham dog med Storm,
2. Stol pun at Ejen - der - ne ej staas for Kvinder - ne,
3. Hjemstaar for Pier med Fut og saa en Ka - non med Krudt?
1.2.3. til Pier med Bat - te rier de li - gestraks sig o - ver - gler.

1.2.3. til Pier med Bat - te rier de li - gestraks sig o - ver - gler.
M. M. I.

Lad Henen gaa!

Fransk Vise.

Allegretto.

STAMMEMODEREN.

M. 8.

f

1. Her De
2. Her i
3. Nu i

1. ser en Moer med a man u - den Lej - ert og Sveb, for den
 2. „Kon - gen“ Ma - ve“ nys for hvert Kra - blev holdt Kro, og hver
 3. Kur - ve kur - re de, mens de sen - des re - tour, og som

1. Stam - me at - ten tu - sind er det re - ne Ra - ver - kab; skendi de
 2. He - ne, Ha - nen ga - le mig til „Hag - ler - ne“ slo; selv de
 3. e - ne He - ne her i Kur - ven jeg nu bru - ger Kur. Mi - ne

1. nys af Eg - get kreh, selv de vog - ter sig mod Falld. In - gen
 2. bli - de, from - me Du'er, det - te „Slag“ kan - de li'e. — Med For -
 3. Put - ter skær - mer jeg mod hver næs - vis Per - son, saa en

poco rit.

1. Kylling, mas de vi - de, dis - se Blommer ag - ge skal.
 2. skrekkel - se dog æn - der det - te An - dri - ke - ri.
 3. ya - ke - lig Fi - gur kun ge - re kan den Ga - le = Jon!

f rit. *s* *a tempo* *f*

1. Ky - ky - ke - li - ky - ky! { De kan let en Vin - ge faa,
 2. Selv for Du - er ej det duer,
 3. Sperr blot H. C. Anders' hist,

f rit. *s* *a tempo*

1. Ky - ky - ke - li - ky - ky! { hvis han ej la'er He - nen gaa!
 2. Gies - sing løb med de - res Bar!
 3. ja,-for „det er gan - ske vist!”

1.2. || 3. ||

1.2.3. Duk,duk,duk,duk,duk,duk,duk,duk,duk,duk, Duk, Ky - ky - ke - li - ky! 3. Duk!

„Hold op med den!“

Louis Forgeron.

HYLBSTED.

No. 9.

1. Nye i
2. Hvad det
3. Hej - re
4. Aal-borg

1. Bal - lu - rup et Mør - de har de li - bo - ra - le holdt, Ha - ven
2. kon - ge - li - ge spil - let Re - cen - sen - ter - en fandtslemt, Kam - mer -
3. nys vin Ly - re stem - mer, syn - ger her vor Grundlovs Pris, tu - sind
4. Sprit - fa - bri - ker sol - der med den ra - re Ven - skie klar, Told - bød -

1. rent de lug - de se - de, da de slog et Slag saa stolt; man - ge
2. her - ren tidt det dril - led, mensaa saé hans nu be - stemt, skal der
3. Mand to Fy - re klem - mer, sik - ket Mod, der dog kan giesl men saa
4. maend stor Sorg det vol - der, tenksaa, hvor de træ - ske vart Sne - digt

M.M.I

1. Pander maat - té bli - de, der blev Brug for Le - o - pold -
 2. bli - ve fo - re - stil - let noet, jeg ha'r no lan - ge' gemt;
 3. kom en Dy - re - temmer-det har staat i en „A - vis“
 4. leg - ger de en Tol - der un - der de - res Ma - ke - kar.

1. men højst ge - nert og mal - plaseret en u - ni - for - mert sae til
 2. Kun - stik - ritik og æ - stet - ik blir en Gu - de - drik! Men da
 3. med lan - ge Skejdt, han traadte frit frem og sae „Kom hit!“ skal I
 4. Hansan' sit Suit og saen, Tittit! Slikken Ma - se Sprit, der gaan

1. Bing og ham: ja den
 2. Prez - ens sae: ja den
 3. fast Da - dat: hold op med dent! hold op med dent! hold op med dent! ja den
 4. u - den - for: ja den

1. Keg - le aker Hold op med dent! i staar i „ven - stre Spand“
 2. Pres - en sae: Gaa vek med dent! Han auk - ked trikt; Hvor hen ya
 3. Tu - sing sae: Hold op med dent! saa leb de tu - sind Maend!
 4. Tol - der sae: Hold op med dent! den gaar ej Tidt - ige!

Sportskvinden Poula Petra.

Allegro non troppo.

Arth. Sullivan.

M: 10.

1. Jeg er en Hle væ-ver én med,
2. Naar jeg af Sen-gen hop-per ud, et
3. Paa Tricykle fly-ver jeg som en Fugljen
4. I disse Tider det ha' jo let sig
5. Skøndt tildt jeg ri-der e-ne om med
6. Min Kæ-rest er en Ker-ne-ka'l, han
7. Til Vin-ter bli-ver vi to til ét-vi

1. stækt mit Bryst og jeg er smi-dig,aa det er en Lyst!
 2. Håndvægssving og fer min Fro-kost,gør jeg Høj-de-spring
 3. Gym-nastik og nu har pas Cricket med jeg faa et Højt
 4. for Poul Per tæer Ti - mer i Fægtning og i me-get mest
 5. til min Gunst,naar først de harsmagt Pre-ver pas min Bokse, kæst
 6. Tø - se af,aa mit Sport - ler falder der jo os - se af.
 7. Bryt - hupetsma,for Glat - is falder vi os hjemme pas.

1. Et ly - sen - de Ex - em - pel, kort, for
 2. Og er Ap - pe - ti - ten dog ej god, jeg
 3. Jeg giver Par - ti med Bold og Træ,men
 4. Men Bar - re og Ræk for mig laberrundt,naar
 5. Saa bes - tur de hejt som Ok - ser - ne, for
 6. Naar blot man har Tag i den,mankan H'e, saa
 7. Og saa skal det gaa med Ka - ne - spand ad

1. jegeren af Stjernerne i Kvinde-sport!
 2. tæden i halvanden Times Tid med „ro“
 3. til at stoppe'er og bli ver jeg et Fe!
 4. bare jeg mig trækker faa jeg „Træn“-ondt
 5. Mo - Act,det sidder skami „Boksen“-ne!
 6. finder man sig gerne i lidt „Bry - de - ri“
 7. Banen ud i Livet med min „Ba - ne - mand“!

La' vær og kild mig!

Ad. Lindheim.

Allegretto.

Nr. II.

Flue.

1. De kan ikke fat... behovslemt man det har, naar saa... dan som jeg man er
2. Og i „Na...thua...“ saa' jeg Ca...ro og Wills, der slo' man om sig med
3. Jeg skammer mig mesten ved en Ting endnu, men anta'er for Re...sten, De

1. kil...den, man stritter i mod, men ger sig til Nar... og
2. The...o, men hvem kua...de tro, at der jeg, sku' kild's af
3. vi... Ad..., hvis selv De der var, De kommer i Hu...hva'd paa

rall. a tempo

1. Kom...mer fra A...shen i Il...den. Nys i Bou...le...var den jeg gik... og
2. ham...tersang bedre end Le...o. For just som han al...ler...holst atod, saa...
3. Ravnborga...scene der she...te. En Du...me blev kild'et og skreg, men

M.M.I

1. Mar - jo - net de spil - led, men Lum - bye var se - kel, den
 2. stem med den mag - ti - ge Hal l, og Rad - se - lenstiv ned mit
 3. knap jeg saa det fer - end, det var som det kil - de - de

rall.

1. Strik, med Takt-stok-kens Sving han mig kit - ded! }
 2. Blod, da jeg saa - dan blev dik - ket af Wal - li. } Hold
 3. mig, og jeg hy - led: „Du gla - - de Jer - gen!“ }

op, aa nej Stop! De maa ikke kil - de jeg stan - ned, aa Gud! Jeg
 op, aa nej Stop! De maa ikke kil - de jeg stan - ned, aa Gud! Jeg

cresc.

dere, aa, saa her, hold dog op, for jeg der!

Jeg holder det ej ud, dette Kild gernig vild..

M.M.I

D.C. al Fine.